

דעם רבינ'ס

עניכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ז ר"ט)

דער ריינער קוואל

אַן בחיבותא תליא

מיר שטייען שוין אין די טעג פון ערב ל"ג בעמר. לכבוד דעם הייליגן גרויסן טאג, וועלן מיר אראפברענגען דער מורא'דיגער הסתלקות וואס ווערט געברענגט אין ספר הזהר אין די חלק וואס הייסט "אדרא זוטא". אזוי ווי עס איז באוואוסט פון הייליגן רבי'ן אז דער הייליגער זהר איז מסוגל צו מאכן חשק און גלוסטעניש צו אלע סארטן למודים פון די תורה הקדושה, דער הייליגער לשון טוט זייער ערוועקן צו עבודת השם יתברך אז אפילו זאגן זהר אן פארשטיין איז זייער מסוגל.

זיין זון רבי אלעזר און רבי אבא און נאך חברים, די הויז איז געווען פול מיט חכמי הדור וועלכע זענען געקומען מבקר חולה זיין רבי שמעון.

זקיף עינו רבי שמעון; רבי שמעון האט אויפגעהויבן זיינע הייליגע אויגן און געזען אז דאס הויז איז פול

מיט באזוכער, האט ער זיך צענוויינט פארן וואס די שכינה - וואס פלעגט זיך געווענדליך מגלה זיין מיט פייער - האט זיך יעצט נישט אנטפלעקט דערפאר האבן אלע געקענט אריינגיין אן רשות. ער האט זיך אנגערופן: "אן אנדער'ס מאל ווען איך בין קראנק געווען

איז רבי פנחס בן יאיר מיר געקומען באזוכן, איך האב דעמאלטס מברר געווען ביי אחיה השלוני הנביא וואו מיין פלאץ וועט זיין אין גן עדן, האט ער צוגעווארט ביז יעצט און מען האט מיר צוגעגעבן יארן צו לעבן".

ווען איך בין צוריק געקומען פון גן עדן און געזונט געווארן, איז זייט דעמאלט אלעמאל געווען ארום מיר א פייער און זיך קיינמאל אפגעטון, מיין שום מענטש האט נישט געקענט אריינקומען אין מיין שטוב נאר מיט רשות, יעצט זע איך אז דאס פייער האט זיך אפגעטון, דערפאר איז דאס הויז פול מיט באזוכער.

וילאנג אלע חכמים זענען דארט געזעצן האט רבי

תאנא, בהוא יומא דרבי שמעון בעא לאסתלקא מן עלמא, והוה מסדר מלוי, אתכנשו חבריא לבי רבי שמעון, והוה קמיה, רבי אלעזר בריה, ורבי אבא ושאר חבריא, והוה מליא ביתא: מיר האבן געלערנט, אז אין דער טאג ווען רבי שמעון האט געוואלט נסתלק ווערן פון דער וועלט, האט ער מסדר געווען זיינע רייד. דאס מיינט ער האט באפוילן זיינע שטוב מענטשן, ווי דער סדר איז פאר א מענטש גייט פון דער וועלט. אזוי אויך האט ער זיך מסדר געווען די באהאלטענע תורה וואס ער האט געטראכט צו מגלה זיין אין דעם טאג.

די חברים האבן זיך פארזאמלט אין רבי שמעון'ס הויז צו הערן פון אים סודות התורה און צו זיין בשעת ער גייט אוועק פון דער וועלט. עס זענען דארטן געווען

שמעון געעפנט זיינע אויגן צו זען געטליכע מראות, און ער האט געזען וואס ער האט געזען - דאס מיינט גלוי שכינה - גלייך האט א פייער ארומגענומען אלע חכמים וואס זענען געזעצן אין דאס הויז, זיי האבן נישט געקענט פארנעמען דאס פייער און אלע חכמים זענען ארויס, עס זענען געבליבן נאר רבי אלעזר און רבי אבא אליין, אלע אנדערע חברים זענען געזעצן אינדרויסן און דארט צוגעווארט צו זען וויאזוי עס וועט פארקומען דער הסתלקות פון רבי שמעון.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה - רבי שמעון האט געזאגט צו זיין זון רבי אלעזר, גיי ארויס און זע אויב רבי יצחק איז דא, איך האב גענומען אויך זיך ערבות אים מיטצונעמען מיט מיר אין גן עדן, זאג אים ער זאל באפעלן (לאזן צואה) זיין בני בית און מתפלל זיין אזוי ווי מען דארף טון פאר מען שטארבט, דערנאך זאל ער זיצן לעבן מיר, ווייל ווער עס גייט אריין אין מיין מחיצה האט מער נישט קיין רשות ארויסצוגיין און ער זאל גארנישט רעדן. וואויל איז זיין חלק, אז ער איז זוכה מיטצוגיין מיט מיר אין גן עדן.

קם רבי שמעון - רבי שמעון האט זיך אויפגעהויבן לכבוד די שכינה און נשמות הצדיקים וועלכע זענען געקומען, ער האט זיך אויפגעזעצט, געשמייכלט און זיך געפריידט צום אנקום פון די שכינה. רבי שמעון האט אויפגעהויבן זיינע הייליגע הענט און מתפלל געווען ער זאל נישט נכשל ווערן ווען ער גייט יעצט מגלה זיין די סודות התורה, ער האט זיך זייער געפריידט פאר זיין חלק און איינגעלאדנט די חברים וואס האבן זיך דארט געפינען ביים אדרא צו הערן די סודות וואס ער גייט מגלה זיין.

דערנאך האט ער מגלה געווען געוואלדיגע מורא דיגע סודות.

אמר רבי אבא: "דער הייליגער ליכט - רבי שמעון - האט נישט אנגעיאגט צו ענדיגן דאס ווארט חיים פון פסוק "כי שם צוה ה' את הברכה", ווייל פון הימל האט מען אים אפגעהאלטן פון זאגן דאס ווארט חיים", זאגט ווייטער רבי אבא: איך האב געוואלט הערן נאך תורה פון רבי שמעון און שרייבן, אבער איך האב מער נישט געהערט, איך האב נישט אויפגעהויבן מיין קאפ צו זען פארוואס ער רעדט מער נישט, ווייל דאס פייער איז געווען זייער גרויס, ביז איך האב מער נישט געקענט קוקן דארט וואו רבי שמעון האט זיך געפינען, אינצווישן בין איך זייער אויפגעשוידערט געווארן ווייל איך האב געהערט א

קול פון אויבן וואס רופט אויס "ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך", דערנאך איז ארויס נאך א קול: "חיים שאל ממך".

במשך דעם גאנצן טאג האט דאס פייער זיך נישט אפגעטון, עס איז נישט געווען קיין איינער וואס זאל זיך דערווייגן צוצוגיין זען וואס ער גייט פאר מיט רבי שמעון, ווייל דאס פייער און ליכט האבן געברענט דעם גאנצן טאג.

מיר זענען אראפגעפאלן אויף דער ערד און געשריגן פון גרויס צער: אזוי זאגט רבי אבא.

ווען דאס פייער האט זיך אפגעטון האבן מיר געזען

מטה צו זייער דערפיל, און די מענטשן פון מירון האבן זיי אוועקגעשטיפט און זיי אנגעשריגן. פֿדי אפצושטילן די קריגערייען האט דער באשעפער געמאכט אן אפגענער נס אז די בעט פון רבי שמעון איז ארויף אין די לופטן און די מלאכים האבן דאס געטראגן באגלייט מיט א פייער זייל. עס איז דאן ארויס א בת קול פון הימל וואס אלע האבן געהערט: "עולו ואתו ואתכפשו להילולא דרבי שמעון - קומט אלע זיך פארזאמלען אפילו די רחוקים צו די שמחה פון רבי שמעון!"

אז דער גרויסער הייליגער ליכט איז אוועק פון דער וועלט, מיר האבן אים געזען איינגעוויקלט אין א טלית און ער האט שמייכלט. אסאך תלמיד חכמים זענען אים געקומען געבן דעם לעצטן כבוד. עס איז ארויס פון הויז גאר שמעקעדיגע ריחות פון די בשמים פון גן עדן וועלכע איז געקומען פון די צדיקים פון גן עדן וואס האבן אים מקבל פנים געווען. עס איז געווארן א קריגעריי צווישן די גבורים פון צפורי וועלכע האבן געוואלט מיט כח אוועקנעמען די הייליגע

מען האט אריינגעלייגט אן אנאנס אין די בלעטער און מענטשן האבן אנגעהויבן צו קלינגען אין די מאסן. ברוך השם. מען האט אפגערעדט א צייט ווען יעדער קען קומען זען די דירה. כל הקודם זכה.

אין דעם באשטימטע צייט זענען אנגעקומען א קבוצה מענטשן. מיין ברודער וויל עפענען די טיר. אופססס... ס'עפנט זיך נישט. דער בוייער האט פארשלאסן די טיר און ער גיבט נישט ארויס דעם שליסל ביז ווען מען ענדיגט פארהאנדלען. דער עולם איז אהיים אויפגעברויזט. מענטשן זענען געקומען צו פארן פונדערווייטנס און זענען געווען ברגז אויף דעם וואס מען מאכט חזק פון זיי. ס'געווען נישט קיין באטעמ'טע מעשה...

א קורצע צייט שפעטער האט מען שוין ענדליך באקומען דעם שליסל. מען האט נאכאמאל אריינגעלייגט אן אנאנס אין די בלעטער. איינס-צוויי מענטשן האבן געקלונגען. ביידע האבן

איין מעשה

לכבוד די מערכת פון דעם רבינ'ס ליכט. קודם וויל איך באדאנקן פאר די הערליכע גליון יעדע וואך. מיינע געשוויסטער קריגן זיך יעדע וואך ווער עס זאל עס קודם לייגען. איך וויל מיטטיילן א וואונדערליכע מעשה וואס האט פאסירט מיט מיין טאטע.

נאך א לאנגע צייט פון מוטשענישן און אסאך תפלות, איז אין א מזל'דיגע שעה גרייט געווארן די דירה'לע וואס מיין טאטע האט אינוועסטירט. יעצט האט ער געדארפט טרעפן א שוכר וואס זאל דינגען די דירה. מיינע ברידער האבן געזאגט אז מען דארף זיך נישט זארגן, ס'איז דא א גרויסע פארלאנג פאר דירות אין געגנט און מען וועט זיכער אויסכאפן די דירה.

יא, זיכער איז גארנישט נאר דער אויבערשטער...

"דער סעקרעטאר אויפ'ן צווייטן זייט האט אנגענומען דעם באשטעלונג און האט ארויסגעשיקט א דרייווער צום אדרעס.

חיים משה קומט ארויס אין באגלייטונג פון זיין טאטע, ר' שמעון.

"א גוט יאר ר' יואל, וואס מאכט מען עפעס?" ר' שמעון באמערקט אז דער דרייווער איז נישט קיין צווייטער ווי זיין גוטער זיד.

זיי האבן זיך אביסל אויסגעשמועסט און ר' שמעון האט זיך אויסגערעדט אז זיין זונס'ס חדר איז זייער ווייט און ער זוכט א דירה נענטער. חוץ וואס ער וואלט זיך שוין געמעגט ערלויבן א גרעסערע דירה פאר זיין פארגרעסערטע פאמיליע.

"מיין פעטער האט א דירה וואס איז גרייט זיך אריינצוציען," האט ער אים געמאלדן.

ר' שמעון הערט און פארצייכנט זיך די פֿרטים. צוויי שעה שפעטער איז ער שוין געווען ביי מיין טאטנ'ס דירה און ביינאכט האט מען געשלאסן דעם געשעפט!!!

הפלא ופלא...

פון אלע דרייווער פון גאנצן שטאט איז פונקט אנגעקומען א איד וואס האט געוואוסט פון מיין טאטנ'ס דירה, פונקט אין א מינוט ווען ר' שמעון האט געפלאצט אז זיין זון האט פארשפעטיגט דעם טענדער!

און צו דעם אלעם איז ר' שמעון א ברסלב'ער שוֹכר וואס וועט זיכער אנוואפן די ווענט מיט'ן רבינ'ס אור.

דער רבי איז געווען שדכן...

אנגעהויבן צו דרייען א קאפ און מוטשען מיט פאדערונגען - ארויף און אראפ... מיין טאטע האט זייער נישט געהאט חשק צו האנדלען מיט קיין איינס פון זיי.

מאין יבא עזרי. יעדן טאג וואס די דירה'לע שטייט ליידיג איז א גרויסע הפסד. די השקעה האט שוין אפגעקאסט שווערע געלטער און מיין טאטע האט זיך שוין געוואלט זען מסדר אין דעם עסק.

תפלה. אה, ווי האט מען נישט געקלערט פארדעם? יא, מען האט מתפלל געווען, אבער מיט קאלטקייט. דער אויבערשטער האט אבער געוואלט אונזער ווארימע תפלה. מיין מאמע האט אנגעהויבן צו הייס מתפלל זיין אז דער אויבערשטער זאל צושיקן אן ארונטליכער קונה וואס וועט צאלן ערליך די חודש'ליכע צאלונג און וועט אכטונג געבן אויף די דירה אז ס'זאל חס ושלום נישט זיין קיין נזקים.

"נו, יאג זיך צו, דיין טענדער קומט שוין באלד. דו ווילסט פארשפעטיגן?" האט פרוי וויינגער גערופן צו חיים משה. "וואס נעמט אזוי לאנג? דיין חדר איז ווייט, אויב דו וועסט פארשפעטיגן ווייס איך נישט וואס מען וועט טון..."

חיים משה האט אבער זיך פאר'חלומ'ט אינמיטן. די קארעלעך און מענטשעלעך זענען אים געווען וויכטיגער ווי כאפן א טענדער באצייטנס. און ער האט טאקע פארשפעטיגט.

מען וועט מוזן רופן א דרייווער.

"א גוטן, איך קען האבן א קאר פון רחוב רבי עקיבא?"

אין קורצן פון פריער:

פאר רבי נתן זיין ערשטן שבועות אלס ברסלב'ער! דער רבי האט אויפגענומען רבי נתן מיט ווארעמקייט אבער האט אים גלייך אהיימגעשיקט. ער האט פארשטאנען אז פאר רבי נתנאל טובה איז בעסער ער זאל נישט איבערציען דאס שטריקל מיט זיין חשוב'ע רביצין. ער האט זיך דאך נארוואס אהיימגעקערט נאכ'ן זיין אונטערזעגנס כמעט צוויי חדשים, פון סוף שבט ביז נאך פסח. און דורכאויס דעם גאנצן ווינטער - אנגעוויבן פון דעם ערשטן טאג וואס רבי נתן איז נתקרב געווען יענעם היסטארישן ערב ראש השנה, איז רבי נתן אויך געווען אוועק פון שטוב פאר לאנגע וואכן.

אצינד האט דער רבי געוואלט אז רבי נתן זאל זיך אהיימקערן צו זיין רביצין, וועלכע האט שוין נישט געוואוינט אויף קעסט ביים שווער. רבי נתן מיט זיין רביצין האבן זיך געדינגען אן אייגענעם דירה'לע און זיך אליין געזארגט אויף פרנסה. און אז מיר געדענקן גוט, האט די רביצין געהאט א פיצל קינד וואס איז געבוירן חודש כסלו...

יענעם שבועות האט דער הייליגער רבי געזאגט צוויי מאל תורה; דעם ערשטן נאכט יום טוב האט דער רבי געזאגט די תורה אין ליקוטי מוהר"ן

רבי נתן באהעפט זיך צו רבי'ן יעדע מינוט וואס ער קען נאר. דער רבי פארט קיין מעדוועדיווקע צו חתונה מאכן זיין טאכטער, די צדיקת שרה'קע און רבי נתן פארט אים נאך. ער וויילט מיט'ן רבי'ן אויף פורים און איבער פסח. רבי נתן וויל זיך אריבערציען קיין נעמירוב צו זיין נאנט צום רבי'ן, אבער דער רבי האט פארשטאנען אז ס'איז בעסער ווען דער תלמיד וואוינט ווייט און האט א געוואלדיגע תשוקה צו קומען צו אים. די לעכצענישן פון א תלמיד איז זייער חשוב.

אצינד ליינט ווייטער:

די ימי הספירה גייען אריבער אויף רבי נתן ווי א ברסלב'ער חסיד. די ספירת העומר ווערן געזאגט מיט גרויס צעקות און ברען. און אט האלט מען שוין ביי ערב שבועות.

דעם רבי'נס לייט האבן געהאט א מנהג צו קומען צו אים אויף שבועות. אזוי האט זיך רבי נתן צאמגענומען מיט די אנדערע חסידים און איז געפארן קיין ברסלב צו פראווען דעם געהויבענעם מתן תורה מיט'ן הייליגן רבי'ן. דאס איז געווען

מסכים געווען צוריקצוקערן די נדן פאר רבי נתן. אבער צו די זעלבע צייט האט ער געבעטן פון די משפחה אז זיי זאל זען צו בעאיינפלוסן רבי נתן אז ער זאל טון ממש נאר א קלייניגקייט פאר פרנסה און די איבעריגע צייט קען ער לערנען און פראווען זיינע עבודות.

די משפחה זענען אויפגעקומען מיט א פלאן אז מען וועט עפענען א געשעפטל וואס די רביצין וועט פירן גענצליך אליין, רבי נתן וועט נאר דארפן פארן פון צייט צו צייט קיין בארדיטשוב איינצוהאנדלען די שטאפן. ריכטיג, ס'איז ביטול תורה די טעג וואס רבי נתן וועט פארן, אבער פון צווייטן זייט וועט ער די איבעריגע צייט קענען לערנען אומגעשטערט.

א גוטער פלאן...

אבער ווי אזוי געבט מען איבער דעם פלאן פאר רבי נתן? ער האט נישט געהאט קיין מינוט צייט ווען מען קען אים כאפן צו רעדן צו אים א ווארט. פון צופרי ביז ביינאכט איז רבי נתן געווען פארנומען מיט זיינע שיעורים און תפילות. ער האט קום טועם געווען עפעס אן איבערבייס און שוין איז ער געווען צוריק אין ביהמ"ד.

זיין שוואגער איז אים עטליכע מאל געקומען באזוכן אין ביהמ"ד צו פארהאנדלען מיט רבי נתן. ער האט גערעדט צו אים איבער די קומענדיגע פלענער, און ווי ריכטיג דאס איז זיך אזוי צו פירן. "ביסט דאך אזוי גערעכט," האט אים רבי נתן געענטפערט, אבער וואס קען מען פארט טון? עס וועט קומען א טאג וואס מען וועט ליגן ציט די פיס צו די טיר..."

סימן נ"א; און דעם צווייטן נאכט האט דער רבי געזאגט די תורה אין ליקוטי מוהר"ן סימן י"א. נאך שבועות ווען רבי נתן איז געקומען צום רבי'ן צו משלים זיין וואס ער האט פארפאסט אין דעם הייליגן יום טוב, האט אים דער רבי איבערגעזאגט די תורה פון דעם ערשטן נאכט. א לאנגע צייט איז דער רבי געזעסן מיט רבי נתן און אים איבערגעזאגט געלאסן ווארט ביי ווארט מיט א פונקטליכקייט און רבי נתן האט דאס אלעס פארשריבן. די תורה פון צווייטן נאכט, האט דער רבי אליין פארשריבן.

פרנסה, אבער פארט, וואס איז דער תכלית?

עס זענען פארביי עטליכע וואכן און דער זומער האט זיך אנגערוקט. רבי נתן הארעוועט ווייטער אין עבודת השם אן אויפהער אז עס איז אים נישט פארבליבן קיין מינוט צייט זיך אפצוגעבן מיט די געשעפטן. רבי נתנ"ס טאטע האט איינגעזען אז באמת מיינט דאס זיין זון זייער ערנסט, ריין אינגאנצן לשם שמים. רבי נפתלי הירץ האט אים נאכגעקוקט און געזען אז זיין זון איז נישט סתם א מענטש ווי א צווייטער, נאר זיין גאנצע עבודה פון אנהייב ביזן סוף, סיי זיין פארן צו זיין רבי'ן אויף לאנגע וואכן, און סיי זיין געוואלדיגע התמדה ביים לערנען אז ער האט נישט קיין צייט צו ארבעטן, אזוי אויך זיין פלאקערדיגע דאווענען, איז אלעס פארן אויבערשטנס וועגן. אויב אזוי, פארוואס אים סתם מוטשטען?

נאך א לאנגע צייט וואס רבי נפתלי הירץ איז געווען אומצופרידן פון זיין זון - זייט ער האט אנגעהויבן צו קלעפן צו חסידי'שע רביים, האט ער אצינד אנגעהויבן צו מאכן שלום. ער האט

די גרויסע חתונה אין ציבון

ווערטער און זיך גלייך גענומען גרייטן צו א גרויסע סעודה צו פאלגן דעם גרויסן תנא. פארשטייט זיך אז מען מאכט אזא רייכע מאלצייט פעלט דארט נישט קיין וויין, דער עולם האט זיך אנגעטרינקען און דעם מאן האט אויך נישט געשוויגט די גלעזלעך און האט מער ווי נאר פארזוכט פון די גוטע וויינען אז ער איז געווארן בגלופין. זיין שטימונג האט זיך געהויבן, ער איז געווען א פוס העכער פון דער ערד פון גרויס פרייד. ער גייט צו זיין ווייב און זאגט: "הער זיך צו מיין חשוב'ע ווייב, פאר מיר גייען זיך גט'ן בין איך גרייט דו זאלסט זיך אויסקלייבן דאס בעסטע זאך פון אונזער שטוב, און דו קענסט עס אהיימנעמען מיט דיר ביי דיין טאטן אין שטוב, און מארגן וועט מען גיין צום רב'ן ערלעדיגן דעם גט".

דער אינגערמאן פון גרויס ביטערניש אז ער גייט פארלירן א ווייב, האט זיך אנגעטרינקען מיט נאך א כוס וויין [ווי דער סדר איז פון פארביטערטע מענטשן וואס שיכור'ן זיך אן צו פארגעסן פונעם מצואות] און ווידער טרינקט ער נאך א גלעזל ביז ער איז געפאלן אין חלשות, קוים וואס ער האט זיך צוגעשלעפט צו א בעט און אנידער געפאלן אויפן בעט אין א טיפער שלאף.

די פרוי האט אויסגענוצט די געלעגנהייט און באפוילן אידע קנעכט זאלן שטייטליך אויפהייבן דאס בעט און אריבער פירן צו איר טאטעס שטוב, ווען דער מאן שלאפט אזוי טיף. די קנעכט האבן אויסגעפאלגט איר באפעל ווען זי באגלייט זיי

א רייכע פארפאלק האבן געוואוינט אין דער שטאט צידון. זיי האבן געהאט א שיינע, גוטע לעבן; א הערליכער הויז מיט א גארטן, גוטע שטארקע פערד מיט א טייערן וואגן. עס האט זיי גארנישט געפעלט, נאר איין זאך. וואס האט זיי טאקע געפעלט? אפערד א וואסער-פאל? אדער א טייערע קאר וואס איז נאכנישט דעמאלט געווען צו קויפן? גיין. זיי האבן געבער נישט זוכה געווען צו האבן קינדער. זיי וואוינען שוין אין דעם שיינעם הויז מער פון צען יאר און די ווענט זענען נאכנישט צעקריצט, ס'איז נישט שמוציג, ס'איז נישטא ווער ס'זאל פארשמירן די בענקלעך!

אזוי ווי אין דער תורה שטייט אז ווען א פארפאלק וואוינען צוזאמען צען יאר און האבן נישט קיין קינדער דארפן זיי זיך גט'ן, איז דער מאן געקומען צו רבי שמעון בן יוחאי, אז ער וויל זיך גט'ן. זיי לעבן זייער א פריינטליכע געשמאקע לעבן אבער...

רבי שמעון האט געהאט גרויס מיטלייד מיט זיי און געזאגט פאר די פארפאלק אזוי: "איך וויל אייך בעטן איין זאך און איר זאלט מיר פאלגן. אזוי ווי פאר צען יאר צוריק ווען ענק האבן חתונה געהאט האט איר געמאכט א שיינעם סעודה און גערופן אלע קרובים און חברים, וויל איך ענק זאלן יעצט אויך - פאר אייך גייען זיך צעשיידן - מאכן א שיינע רייכע סעודה."

דאס פארפאלק האט טאקע אויסגעפאלגט די

וואוינען צוזאמען בשלום און האט זיין געגעבן א ברכה זיי זאלן געהאלפן ווערן מיט זרע של קימא, און רבי שמעון האט מתפלל געווען פאר זייערע וועגן. זיין הייליגע תפלה איז געווארן אנגענומען אין הימל און זיין ברכה איז מקים געווארן.

טייערע קינדער, מיר האבן זוכה געווען צו אזא שיינעם יום טוב ל"ג בעמר. יעדער איד וואו און וויאזוי ער האט געפראוועט דעם גרויסן טאג האט זיכער זיך עפעס מער דערנענטערט צו אט דעם

גרויסן תנא. לאמיר זיך נעמען איין נקודה און זיך לערנען פון די מעשה אז דער גרויסער תנא וויל פון אונז מיר זאלן טון וועגן אהבת חברים. דאס איז יעצט אונזער אויפגאבע וואס מיר נעמען ארויס פון דעם הייליגן טאג, צו זוכן ווי מער צו זיין נאנט מיט די חברים. אפילו א אינגל פון דיין חדר אדער פון שול וואס דו האסט אים שוין זייער לאנג נישט געגריסט, אדער עס האט דיר נישט געפאסט צו

רעדן צו אים, יעצט אין אין הייליגע טעג פון ספירה ווען מיר ארבעטן אויף אהבת חנם, רעדט שוין צו דיין חבר, געב אים א גוט ווארט, אזוי אויך צווישן די געשוויסטער, רעדט מיט איין טאן שטילער. ביים שבת טיש זוך אויף עפעס א גוטע נקודה אויף דיין קליין ברודער / שוועסטער וואס פארפירן, און געב זיי א שמייכל.

דער עיקר איז צו בעטן דעם אויבערשטן ביי התבודדות צו קענען פארמערן ליבשאפט און שלום ביי אידישע קינדער, וואו עס איז נאר דא קבוץ פון

ביז איר טאטעס שטוב. ווען דער מאן האט זיך אויסגעניכטערט פון די וויין און קראצט זיינע אויגן צו זען וואו ער געפינט זיך, פֿרעגט ער זיין ווייב: "מיין חשוב'ע פרוי וואו בין איך פארקראכן? אין וועלכע הויז געפיין איך זיך?"

"אין מיין טאטנס שטוב ביזטו," איז געווען איר אנטווארט.

"אבער ווי אזוי קום איך דא אהער? וואס זוך איך דא אין דיין טאטנס שטוב?"

די פרוי מיט טרערן אין די אויגן ענטפערט: "מיין חשוב'ער מאן, איך האב דיר געפאלגט און געטון וואס דו האסט מיר געזאגט נעכטן ביי די סעודה, איך זאל מיר אויסקלויבן דאס בעסטע זאך און דערמיט אהיימגיין צו מיין טאטן, דעריבער האט איך טאקע זיך אויסגעקליבן ווייל דו ביסט דאס בעסטע און טייערסטע זאך."

דער מאן איז געבליבן ערשטוינט און פארלוירן, ער וויסט נישט וואס צו ענטפערן פאר זיין קלוגע פרוי. צוויי טרערן האבן זיך באוויזן אויף זיינע באקן, ער זיצט מיט אראפגעלאזטע אויגן ביז ווען די זון האט אויפגעשיינט.

צומארגנס ווען דאס פארפאלק זענען געקומען צו רבי שמעון און דער מאן האט מיט טרערן אין די אויגן דערציילט אלעס וואס האט פאסירט. רבי שמעון האט באקומען גרויס רחמנות אויף דער פארפאלק און האט זיי באפוילן צוריק אהיימצוגיין

אידן זאל זיין שלום און די שכינה זאל רוען צווישן
אידישע קינדער וועלן מיר זיך שוין קענען רישן
אויף די גרויסע חתונה ווען אידישע קינדער די כלה
וועט שוין קענען צוריקגיין צום איר אמתער חתן
אויף אייביג.

ר' לוי יצחק בענדער אין א שמועס האט אמאל
געזאגט: "פאר וואס האט רבי שמעון בן יוחאי
אזויפיל מצליח געווען אין זיין זאך? ווייל זיינע
תלמידים האבן געהאט א געוואלדיגע אהבה צווישן
זיך!"

דער רבי ר' זושא איז אמאל געווען ביי זיין ברודער
דער רבי ר' אלימלך, האט אים ר' זושא געפרעגט:
"זאגט מיר נאר מיילעך, דו טוסט אזעלכע גרויסע

וואונדער, אזעלכע מופתים טוט זיך אפ ביי דיר,
געוואלד אזעלכע פלאים?" האט אים דער רבי ר'
אלימלך געענטפערט: "צווישן מיינע לייט איז דא
א גרויסע אהבה, דערפאר קען איך טון אזעלכע
גרויסע זאכן!"

און ר' זושא האט געענטפערט: "אמת, דאס איז
טאקע אזוי!"

רבי שמעון האט אזוי מצליח געווען - ווייל א
געוואלדיגע אהבה איז געווען צווישן זיינע מענטשן!
אז מען וויל מצליח זיין - דארף זיין אהבה, צווישן
חברים דעמאלט איז מען מצליח!"

המשך פון די לעצטע זייט

אזוי וועסטו גרויס ווערן

זאלן ווארטן אויף דיר.

"גיין, יענקי, איך קום נישט," האט חזקי
געענטפערט. "איך האב א שטארקע חשק
אויסצוהערן דעם שיעור. אין די מעשיות וואס דער
רבי האט דערציילט ליגן באהאלטן הערליכע און
וואונדערליכע רמזים וואס קענען אונז שטארקן אין
עבודת השם."

"נישט אמת, חזקי," האט יענקי געזאגט. "דאס
איז פאר ערוואקסענע מענטשן. מיר זענען נאך
קינדער, עס האט נישט קיין שייכות צו אונז. קום
שוין, נאר פאר איין מינוט."

"איך בלייב דא. דו קענסט גיין שפילן."

חזקי האט פרובירט צו פארשטיין דעם שיעור,
און ער האט טאקע מצליח געווען צו כאפן א חלק
דערפון. "אלעס וואס מיר טוען אין לעבן," האט
דער מגיד שיעור געזאגט, "דארפן מיר אינזין האבן

וויאזוי מיר קענען דאס ניצן צו טון דעם רצון
השם. אפילו א קינד וואס שפילט זיך ביי הפסקה,
קען אינזין האבן צו מקרב זיין אנדערע קינדער,
אדער זאגן גוטע און פיינע ווערטער פאר זיי
אינמיטן דעם שפיל."

חזקי האט געשמייכלט צו זיך אליין שפענוודיג
און געטראכט: "איך מוז זיכער פאלגן דעם צדיק.
נאר אזוי וועל איך קענען ווערן א בעסער קינד,
איינער וואס באזיגט זיינע נסיונות. און אט קוק,
כאטש יענקי האט מיר געבעטן ארויסצוגיין
שפילן, האב איך באוויזן צו בלייבן און אויסהערן
דעם שיעור, און דאס האט מיר געגעבן גאר אסאך
חיזוק. איך מעג טאקע אויך שפילן, אבער וואס
מער איך וועל זיך מדבק זיין אינעם צדיק - דאס
מיינט אויסהערן און מקיים זיין זיינע הייליגע
עצות, אלץ מער וועל איך זוכה זיין אנצוקומען
צו מיין גרוסקייט און זיין מער באהאפטן צום
בורא כל העולמים."

א רמז פון רבי שמעון...

ת ט ט ש ש ש פ א ת א כ מ ת

ת ט " ט ת מ ע ג ת ב מ

א ש פ א ת ט ב מ ט ס כ

ט פ ש ז

אנטדעק די באהאלטענע ווערטער מיט די הילף פון די א"ת ב"ש סימנים

ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת
ע	ס	נ	מ	ל	כ	י	ט
ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ
		ת	ש	ר	ק	צ	פ
		א	ב	ג	ד	ה	ו

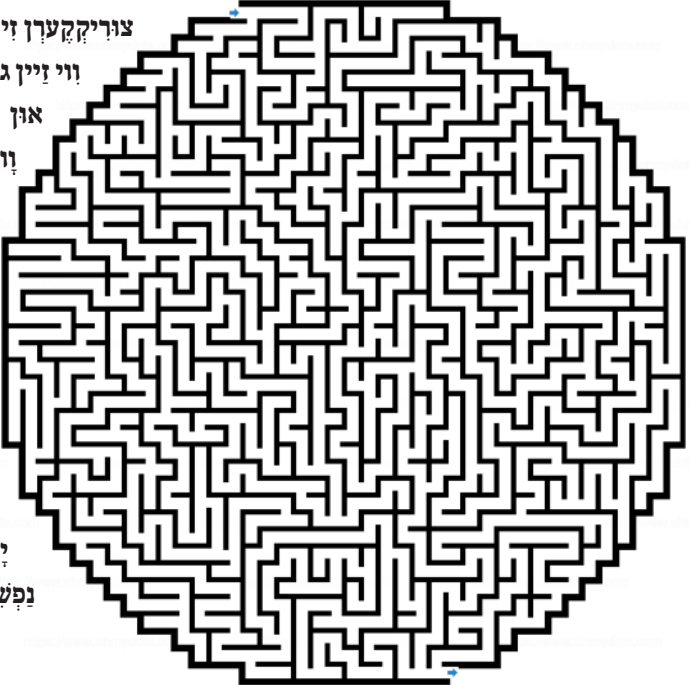

קליינע שטיקלעך פון די תפלה וואס איז גוט צו זאגן לכבוד התנא אלוקי רשב"י לקוטי תפלות ח"ב תפלה מ"ז
 רבי שמעון בן יוחאי, עיר וקדיש מן שמיא נחית. הייליגע ליכט, גרויסע ליכט אויבערשטע ליכט. איר
 הייליגער רבי האט צוגעזאגט פאר אונז אידן, אז דורך אייך וועט די הייליגע תורה פון אונז אידן נישט
 פארגעסן ווערן, ווארום [ווייל] דורך אייער הייליגער 'זהר הקדוש' וועלן מיר אידן אויסגעלייזט ווערן
 פון גלות, און אפילו אין דער שטארקער 'הסתרה', ד.ה. פארהוילעניש און פארבארגעניש, גאר אין
 די לעצטע טעג 'בעקבתא דמשיחא' אין משיח'ס צייטן, האט איר צוגעזאגט אז פונדעסטוועגן וועט די
 הייליגע תורה פון אונזערע קינדער נישט פארגעסן ווערן, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק 'ואנכי הסתר
 אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד, כי לא תשכח מפי זרעו'.

על כן בין איך יעצט געקומען דיר דא דערמאנען, הייליגער רבי, רבתי הקדושים, הייליגע צדיקים,
 דערבארעמט זיך אויף מיר, און קוקט נישט אויף גאר די שלעכטץ און אלע עבירות וואס איך האב
 געטוהן פון זייט איך בין געבוירן ביז איצט, ... האט רחמנות אויף מיר, און איר זאלט זיך נישט ווענדן
 צו דאס אלעס, צו אלע פגמים וקלקולים, און עס זאל אייך אויף מיר נישט פארדריסן, נאר איר זאלט
 קלערן מחשבות און עצות פון יעצט אן, אז איך זאל חס ושלום נישט ווערן אפגעשטויסן פון השם יתברך
 און פון אייך, ווארום פון השם יתברך איז איצט אויך נישט קיין אפהאלט מיר צו העלפן, אפילו אין די
 צייט.

השם יתברך מיט זיין רחמנות וועט אייער תפלה אויסהערן, און אין אייער זכות וועט ער מיטהעלפן
 מיר מיט כל ישראל, און וועט אונז צו זיך צוריקקערן אינגיכן בתשובה שלמה, און וועט אונז נעבן זיך
 האלטן, און קיינמאל נישט אפלאזן בשום אופן, ביז איך וועל זוכה זיין

צוריקקערן זיך צו השם יתברך באמת, און זיין
 ווי זיין גוטער ווילן, פון איצט ביז אייביג,
 און ביי מיין לעבן פאררעכטן אלעס
 וואס איך האב פוגם געווען, מיט
 דעם כח און אין זכות פון אלע
 אמת'ע צדיקים, וואס נאר אויף
 זיי אליין בין איך זיך סומך צו
 רעדן די ווערטער פאר זיי
 און פאר השם יתברך. דער
 בעל הרחמים ער ווייסט אלע
 באהעלטענישן, "השם יגמור
 בעדי, השם חסדך לעולם מעשי
 ידיך אל תרף. הוציאה ממסגר
 נפשי להודות את שמך, בי יכתירו
 צדיקים כי תגמל עלי".

מעשה יא'
דער 'בן-מלך' און
דער 'בן-שפחה'

סיפורי מעשיות משנים קדמוניות

זענען זיי געגאנגען!

ווי זיי זענען געגאנגען - האבן זיי זייער געגלוסט: אז זיי זאלן געפינען עפעס א חייה, אדער א בהמה - כדי זיי זאלן פרויבן די [אויבנדערמאנטע] פלי, אויב זי וועט קענען שפילן (פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]).

נאר זיי האבן נאך [ביזדערווייל] קיין שום חייה נישט געזעהן.

דערנאך זענען זיי מער אין ישוב אריינגעקומען - האבן זיי געפונען עפעס א בהמה - האבן זיי אויף איר אנדערגעלייגט די פלי - האט זי אנגעהויבן צו שפילן דעם נאגון (פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט])!

זענען זיי אזוי געגאנגען און געגאנגען - ביז זיי זענען געקומען [אנגעקומען] צו דער [אויבנדערמאנטער] מדינה!

און [ביי] די מדינה - איז געווען א מויער ארום איר - און מ'האט אין דער מדינה נישט געקענט אריינגיין, נאר מיט איין טויער.

מזו מען [און מען מוז] ארומגיין כמה מייל, ביז מען קומט צום טויער.

זענען זיי ארומגעגאנגען - ביז זיי זענען געקומען צום טויער!

אז [ווען] זיי זענען שוין געקומען צום טויער - האט מען זיי נישט געוואלט אריינלאזן -

דערנאך איז געקומען דער מענטש פון דעם וואלד - און האט צו זיי געזאגט: אז ער וועט זיי פירן אין ישוב אריין!

האט ער זיי געפירט אין ישוב אריין!

און ער האט גענומען די פלי הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט] - און האט זי געגעבן צו דעם אמת'ן בן-מלך - און האט צו אים געזאגט: די פלי שענק איך דיר - און מיט דעם (דהיינו: מיט דעם קנעכט וואס ער איז פריער געווען מלך וכו', פנל [ווי אויבנדערמאנט]), וועסטו וויסן וויאזוי זיך צו פירן מיט אים!

האבן זיי אים געפרעגט: וואוהין זאלן מיר גיין?!

האט ער זיי געזאגט: אז זיי זאלן זיך פֿרעגן [נאכפֿרעגן] צו דער מדינה, וואס זי הייסט מיט דעם נאמען: דאס נארישע לאנד, און דער קלוגער מלכות!

האבן זיי אים געפרעגט: אין וועלכער זייט זאלן מיר זיך אנהייבן צו פֿרעגן [נאכפֿרעגן] צו דער [דאזיגער] מדינה?!

האט ער זיי געוויזן מיט דער האנט: אט אהער (אזוי ווי איינער ווייזט מיטן פינגער)!

האט דער מענטש פון דעם וואלד געזאגט צו דעם אמת'ן בן-מלך: גיי אהין צו דער [אויבנדערמאנטער] מדינה - און דארט וועסטו קומען צו דיין גדולה [גרויסקייט]!

דערװײל איז אהין אָנגעקומען נאָך אַ מענטש, װאס ער האט גערײסן אויף א פּערד - און ער האט געװאָלט אַרײַנגײן - האט מען אים אויף נישט געלאָזט אַרײן, מחמת [צוליב] דעם (פּנ"ל [װי אויבנדערמאנט])!

דערװײל האט ער דערזעהן: [אז] ס'שטייט דאס פּערד פון יענעם מענטשן - איז ער געגאנגען, און האט גענומען די [אויבנדערמאנטע] פּלי, און האט זי אנדערגעלייגט אויף דעם פּערד - האט עס אָנגעהויבן צו שפּילן דעם זייער װאָילן [װאָונדערליכן] ניגון (פּנ"ל [װי אויבנדערמאנט])!

האט אים דער מענטש פון דעם פּערד זייער געבעטן: אז ער זאל אים [דאס] פּאַרקױפּן!

און ער האט אים געענטפּערט: װאס קענסטו מיר געבן, פּאַר אַזױ אַ [אזא] װאָונדערליכע פּלי?! האט דער מענטש פון דעם פּערד צו אים געזאָגט:

װאס קענסטו דען טאן מיט דער [דאָזיגער] פּלי? - נאַר דו װעסט [קענסט] מאַכן מיט איר אַ קאַמעדיע [שפּיל], און דו װעסט נעמען [באַקומען] אַ גילדן!

איך קען אָבער אַ זאָך - װאס סאָזי בעסער פון דיין פּלי - איך װײס אַ זאָך, װאס איך האב מקבל געװען פון מײנע עלטערנס־עלטערן: - אַז מװאל זײן אַ מבין דְּבַר מתוך דְּבַר! - דְּהײַנו: איך װײס אַזױ אַ [אזא] זאָך װאס איך האב מקבל געװען פון מײנע עלטערנס־עלטערן - װאס דוּרף דער [דאָזיגער] זאָך, קען מען זײן אַ מבין דְּבַר מתוך דְּבַר (מװאל פּאַרשטיין אײן זאָך פון דער אַנדערער זאָך).

באַשר [װײל אַזױװי] דער מלך פון דער מדינה איז געשטאַרבן - איז געבליבן דער בן־מלך - האט דער מלך געלאָזט צוואָה:

באַשר ביז אַהער [אַזױװי ביז יעצט] האט מען גערופן די מדינה: דאס נאַרישע לאַנד, און דער קלוגער מלכות - הײַנט זאל מען זי שױן רופן פּאַרקערט: דאס קלוגע לאַנד, און דער נאַרישער מלכות - און װער ס'װעט זיך אונטערנעמען: אַז ער זאל [װעט] אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאָמען, דְּהײַנו: אַז מ'זאל װידער רופן די מדינה מיט דעם ערשטן נאָמען: דאס נאַרישע לאַנד, און דער קלוגער מלכות - זאל דער דאָזיגער - מלך װערן!

איבערדעם [צוליב דעם] לאָזט מען קײן שױם מענטשן נישט אַרײן אין דער מדינה - סײַדן דער װאס ער װעט זיך אונטערנעמען דאס דאָזיגע - אַז ער זאל [װעט] אומקערן [צו] דער מדינה, דעם ערשטן נאָמען!

האט מען אים געזאָגט: קענסטו דיך דאס אונטערנעמען, אַז דו זאלסט [צו] דער מדינה אומקערן דעם ערשטן נאָמען?!

האט ער זיך בּוּדאָי נישט געקענט דאס אונטערנעמען. האָבן זײ [דעריבער] נישט געקענט אַרײַנגײן.

האט אים דער קנעכט אָנגערעדט: אַז זײ זאלן זיך אומקערן אַהײם! נאַר ער האט נישט געװאָלט אומקערן זיך - װאָרן דער מענטש פון דעם װאָלד האט אים געזאָגט: אַז ער זאל גײן צו דער [דאָזיגער] מדינה, און דאַרט װעט ער קומען צו זײן גדולה!

און דער אַמט'ער בַּרְמַלְךָ - מחמת [ווייל]
 ער איז שוין געווארן א מבין דבר מתוך
 דבר - איז ער דארט אומגעגאנגען ביי
 דעם טויער פון דער [אויבנדערמאנטער]
 מדינה - און ער האט פארשטאנען: אז
 ס'איז יא געמאלט [מעגליך], אז ער זאל
 זיך דאס אונטערנעמען, אז ער זאל [וועט]
 אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן
 נאמען! - ווארן ער איז זיך שוין געווארן א
 מבין דבר מתוך דבר - איבערדעם [צוליב
 דעם] האט ער פארשטאנען: אז ס'איז
 געמאלט [מעגליך]!

כאטשע ער האט נאך נישט געוואוסט
 וויאזוי, ווירמער [אויף וועלכן אופן] וועט ער
 דאס קענען, אז ער זאל [וועט] אומקערן
 דעם ערשטן נאמען צו דער מדינה -
 נאר פונדעסטוועגן פארט, ווייל ער איז
 געווארן א מבין דבר מתוך דבר - האט ער
 פארשטאנען: אז ס'איז געמאלט [מעגליך]!

אז [ווען] איינער רעדט עפעס א [פשוטן]
 ווארט - קען מען דורכדעם וואס איך
 האב מקבל געווען - אז מזאל פארשטיין
 דבר מתוך דבר [דהיינו: איין זאך פון דער
 אנדערער]!

און איך האב נאך די [דאזיגע] זאך נישט
 אויסגעזאגט, פאר קיין שום מענטשן אין
 דער וועלט.

בכן [דעריבער], וועל איך זיך אויסלערנען
 די דאזיגע זאך - און דו וועסט מיר געבן
 די דאזיגע פלי דערפאר!

האט ער זיך מיישב געווען [דהיינו: דער
 אַמט'ער בַּרְמַלְךָ, וואס ער האט געהאט די פלי]:
 [אז] ס'איז א אַמַת [באַמַת] א גרויס חידוש
 אז מזאל זיין א מבין דבר מתוך דבר!

האט ער אים אוועקגעגעבן די פלי!
 און ער [דהיינו: דער מענטש פון דעם פערד] איז
 געגאנגען, און האט אים אויסגעלערנט
 ער זאל זיין א מבין דבר מתוך דבר!

מזל טוב

פאר אלע האלאקע קינדער

אין זכות פון התנא אלוקי רבי
 שמעון בר יוחאי זאלן ענק זוכה זיין
 צו זיין ערליכע אידישע קינדער
 און אייערע עלטערן זאלן האבן
 פון אייך אסאך נחת דקדושה

כי לא תשכח מפי זרעו

לאמיר זיך פאר הערן

די עלווטע מעשה - דער בן מלך און דער בן שפחה (6)

- די קלוגע לאנד און נארישער מלכות
- די נארישע לאנד און פארשטענדליכער מלכות
- ו. **וואס האט אים דער מענטש פונעם פערד געגעבן פאר די כלי?**
 - גאלד און זילבער
 - ער האט אים געלערנט צו זיין א מבין דבר מתוך דבר
- ז. **וואס האט דער אמתער בן המלך פארשטאנען נאכדעם וואס ער איז געווארען א מבין דבר מתוך דבר?**
 - ער האט פארשטאנען אז ער וועט נישט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די ערשטע נאמען "די נארישע לאנד און קלוגער מלכות"
 - ער האט פארשטאנען ווי אזוי ער וועט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די נאמען
 - ער האט פארשטאנען אז ער וועט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די נאמען - כאטש ער ווייסט נישט וויאזוי
- ח. **האסטו געלערנט די מעשה פון די וואר?**
 - איינמאל
 - צוויימאל
 - איך האב געוואלט

- א. **פארעמען האט דער מענטש פון וואלד געגעבן די כלי, ווען ער האט זי געטראגן אין ישוב?**
 - פאר דער אמתער בן השפחה
 - פאר דער אמתער בן המלך
 - פאר ביידע צו זאמען
- ב. **צו וועלכע מדינה האט זיי דער מענטש פון וואלד געזאגט צו גיין?**
 - וואס רופט זיך דאס נארישע לאנד און קלוגער מלכות
 - וואס רופט זיך דאס קלוגע לאנד און נארישער מלכות
 - וואס רופט זיך דאס נארישע לאנד און פארשטענדליכער מלכות
- ג. **פארעמען האט דער מענטש פון וואלד געזאגט אז אין יענע מדינה וועט ער קומען צו זיין גדולה?**
 - צו דער אמתער בן המלך
 - צו דער אמתער בן השפחה
 - צו ביידע
- ד. **וואס איז געווען ארום דער לאנד?**
 - א מויער (חומה)
 - שומרים
 - אים
- ה. **מאט אריין געלאזט אין די לאנד - נאר ווען עס וועט זיך אונטער געסען אז לזאל צוריק רופן די מדינה...?**
 - די נארישע לאנד און קלוגער מלכות

טיפער געטראכט

פון וועמען האט מקבל געווען דער מענטש פון די פערד צו זיין א מבין דבר מתוך דבר?
 פון וועמען האט מקבל געווען דער מענטש פון דער וואלד די כלי וואס שפילט דער
 גיטן? (וואס מיר האבן געלערנט פאריגע וואך)
 וויפיל מאל שטייט אין די מעשה "מבין (פארשטייט) דבר מתוך דבר"?
 וויפיל מענטשן וועלכע זענען געשטאנען ביים טויער פון די מדינה זענען געווען א מבין
 דבר מתוך דבר?

תשובות אויף די מעשה פון דער בן מלך און דער בן שפחה (5)

דער בן מלך האט געזאגט אדער געטראכט די ווערטער: "איך וועל שוין וויסן ווי אזוי זיך צו פירן מיט דיר" ? געטר אכט

דער גורל אויף בן המלך ובן השפחה 5 וועט זיין קומענדיגע וואך בעז"ה

איזוי וועסטו גרויס ווערן

דער רבי דערצייילט אין די מעשה: דער וואלד-מענטש האט איבערגעגעבן א כלי פאר'ן אמת'ן בן מלך און אים געפירט צו א ישוב. ער האט געזאגט פאר'ן בן מלך: "מיט דעם מענטש (דער קנעכט),

וועסטו לערנען וויאזוי זיך אויפצופירן." ער האט זיי אויך געהייסן נאכפֿרעגן איבער א לאנד וואס רופט זיך, "די נארישע לאנד און דער קלוגער מלכות." ער האט נאך צוגעלייגט: "גיי צו יענע מדינה, און דארט וועסטו אנקומען צו דיין גרויסקייט."

זיי האבן זיך ארויסגעלאזט אויפ'ן וועג. יענע מדינה איז געווען ארומגערינגלט מיט א הויכן מויער, און זיי האבן געמוזט גיין עטליכע מייל ארום און ארום כּדי עס ארומצוקרייזן. ווען זיי זענען ענדליך אנגעקומען צום טויער, האט מען זיי נישט געלאזט אריינגיין. דער קנעכט האט פֿרוּבירט איבערצורעדן דעם בן מלך אז מ'זאל צוריק גיין אהיים, אבער דער בן מלך האט זיך געעקשנט און נישט געוואלט, ווייל ער האט געדענקט וואס דער וואלד-מענטש האט אים צוגעזאגט, אז פֿונקט דארט אין יענע מדינה וועט ער טרעפן זיין גרויסקייט.

נאכדעם וואס ער האט איבערגעגעבן די כלי פאר דעם מענטש וואס איז געריטן אויפ'ן פֿערד, איז דער בן מלך געווארן א "מבין דבר מתוך דבר" און ער האט איינגעזען אז ער דארף זיך אנגארטלען צוריקצוגעבן פאר'ן לאנד איר ערשטע נאמען.

פון דעם בן מלך'ס עקשנות קען מען לערנען וואס פאר א געוואלדיגע מעלה דאס איז פאר יעדן

איינעם וואס פֿאלגט א צדיק און האלט זיך שטארק קעגן אלע וואס פֿרוּבירן אים אפצושוואכן אדער מייאש זיין פון זיינע גוטע רצונות און התחזקות. טאקע אין די מעשה האט דער בן מלך געהאט אסאך שוועריגקייטן ביז ער האט געקענט אריינגיין אין לאנד, און דער קנעכט האט אים אפילו געוואלט איבעררעדן ער זאל אויפגעבן און צוריקגיין אהיים. אבער מיט זיין שטארקע אמונה אינעם צדיק וואס האט אים צוגעזאגט אז ער וועט דארט מצליח זיין, איז ער געבליבן פעסט ביי זיין מיינונג און געגלייבט, אפילו ווען ער האט נאך נישט געזען די ישועה פאר די אויגן.

נאכ'ן קידוש שבת אין בית המדרש, זענען אלע קינדער ארויס שפילן אינדרויסן. אבער חזקי איז געבליבן זיצן צוזאמען מיט די אנדערע מתפללים צו הערן א שיעור אין "סיפורי מעשיות". ער האט געקוקט אויפ'ן פנים פונעם מגיד שיעור און אויסגעהערט יעדע ווארט מיט גרויס אינטערעסע. פֿלוצלינג האט מען געהערט א קלאפ ביי די טיר. יענקי איז אריינגעלאפן אן קיין אטעם און געשעפֿשעט צו חזקי: "קום שוין ארויס שפילן מיט אויבן. איך וויל דיר האבן אין מיין קבוצה. מיר האלטן שוין ביים אנהייבן, איך האב זיי געזאגט זיי

המשך אויף זייט 9

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י הר"ר יחיאל הירש הי"ו לרגל חולדת תבת לסול טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י הר"ר אלימלך קרויז הי"ו לרגל חולדת תבת לסול טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י הר"ר יעקב דוד ראטענברג הי"ו לרגל חולדת תבת לסול טוב

חלק מהוצאת הגליון נתנדב ע"י הר"ר מרדכי יצחק קרויז הי"ו לרגל חולדת תבת לסול טוב